

henvist til os selv og til Norden«. Saaledes saa man da ogsaa paa Spørgsmaalet i de øvrige *nordiske Lande*, og Ordføreren belyste ved en Række Tal, hvorledes Forsvarsudgifterne var vokset i Sverige, Finland og Norge. Han føjede til, at den Holdning, vi indtager her i Landet, uundgaaeligt vil paavirke vor Stilling i Norden og til Norden. »Der er ingen Tvivl om, at den fortsatte forsvarspolitiske Svaghedstilstand, som ikke skyldes manglende Evne, men manglende Vilje, ikke vil kunne undgaa at udøve en skæbnesvanger Indflydelse paa vor Stilling som et nordisk Land og i det lange Løb vil isolere os i Norden.« Af *Manglerne* ved Forsvaret fremhævede Ordføreren særlig det for ringe Luftforsvar.

Forsvarsministeren saa ikke, hvad der skulde opnaas ved at nedsætte et Udvalg med den foreslaaede Opgave. I sidste Samling havde baade Partiernes og de militære sagkyndige haft rig Lejlighed til at udtale sig, og Ministeren kunde ikke erkende, at Situationen nu var en helt anden. Der foregik imidlertid i Øjeblikket Undersøgelser i Ministeriet vedrørende et specielt Spørgsmaal, som Ordføreren ogsaa havde berørt, nemlig Danmarks *Forsyning med Raavarer* under eventuelle Afspærringer, og Regeringen var rede til at drøfte herhenhørende Spørgsmaal med Rigsdagens Partier og give Oplysninger i et eventuelt Udvalg om den foreliggende Sag. — Ministeren delte ikke Forslagsstillernes Syn paa, at Danmark vilde blive isoleret i *Norden*, hvis dansk Militærvæsen ikke blev udviklet efter konservative Linier. Det kunde tværtimod meget vel gaa saaledes, at en nærmere Udredning og Drøftelse af dette Problem, navnlig med særlige Krav fra dansk Side, kunde bidrage til at isolere Danmark i det nordiske Samarbejde.

J. P. Larsen (S.) udtalte sig i Tilslutning til Forsvarsministeren. Ligeledes *Rager* (R. V.), som ikke delte den Opfattelse, at en Udvikling af Forsvarsberedskabet vilde bidrage til at skabe større Tryghedsfølelse. »Jeg kan deroverfor sige, at jeg repræsenterer Kredse, hvis Tryghedsfølelse vilde blive lige saa rokket, som de andres er nu, hvis man gik ud over det, som findes i Øjeblikket.« — *Jens Thomsen* (F. F.) mente, at de smaa Lande nu i Virkeligheden er tvunget til at resignere og være klar over, at ved Hjælp af Vaabenmagt kan man ikke sikre Landets Fremtid; vi vilde gøre bedre i at føre en fornuftig Indenrigspolitik. Dette Synspunkt delte *Oluf Pedersen* (D. R.), som saa det egentlige Værn for Danmarks Sikkerhed og Uafhængighed i, at Befolkningen er dansk. »Det er det eneste Værn, der kan holde, og det kan holde, fordi det er bygget paa en Moral, det er bygget paa Ret og paa Aand og paa Sandhed. Militære Garantier gives der ikke, Militæret kan tværtimod være